

Διογένην τ' ἀποδιδόμενα εἰς αὐτὸν βιβλία. Λέγεται δὲ ὅτι καὶ πάλιν περὶ τὸ πτώμα αὐτοῦ ἐγένετο τίνες θάψουσιν αὐτόν. Ἐτάφη ἐν Κορίνθῳ παρὰ τὴν πύλιν τὴν πρὸς τὸν Ἰσθμόν. Ἐθεσαν ἐπὶ τοῦ τάφου αὐτοῦ κίονα καὶ ἐπ' αὐτοῦ κῦνα ἐκ Παρίου μαρμάρου. Ὑστερον καὶ οἱ συμπολίται αὐτοῦ ἐτίμησαν τὸν ἄνδρα διὰ χαλκῶν εἰκόνων.

Αἱ μὲν χαλκῆ ἐκείναι εἰκόνες καὶ τὸ ἀγαλμα δὲν ὑπάρχουσι πλέον, τὸ δὲ ὄνομα αὐτοῦ σώζεται ὅπως μαρτυρεῖ ὅτι ἀπαντῶνται ἄνθρωποι, οἵτινες, καίτοι ἀνάξιοι τῆς ὑστεροφημίας, κλέπτουσι τὴν ἀθανασίαν, ἐνῶ οὐδόλως ὠφέλησαν τὴν ἀνθρωπότητα. Ἀγνοοῦμεν οἱ πλείστοι τὸ ὄνομα τοῦ ἀνακαλύψαντος τὴν Δαμακλίδα, δι' αὐτῆς ὑπὲρ πάντα ἄλλον εὐεργετήσαντος τὴν ἀνθρωπότητα καὶ ὅμως οὐδεὶς ἀγνοεῖ Διογένην τὸν κῦνα.¹

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Πόθεν ὀνομάσθησαν οἱ Φαναριῶται.

Ὁ Γύλλιος λέγει, ὅτι ἡ γνωστὴ συνοικία τῆς Κωνσταντινουπόλεως *Φανάριον* (ἐν ἧ ἔδρευον τότε οἱ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον καὶ ὁ ἀνώτερος κληρὸς), ὀνομάσθη οὕτω, διότι τὸ περικλειὸν αὐτὴν δεύτερον τεῖχος ἐκτίσθη ἐν μιᾷ νυκτὶ ὑπὸ φανοῖς, ἐπικειμένης τῆς πολιορκίας· ἄλλοι δὲ συγγραφεῖς διατείνονται ὅτι ὀνομάσθη οὕτω, διότι ἐπὶ τοῦ παρακειμένου ἀκρωτηρίου θά ὑψούτο φανὸς τὸ πάλαι πρὸς ὀδηγίαν τῶν πλοίων διὰ τὰς παρὰ τὸ Πετρίον ὑφάλους πέτρας. Ἐν τῇ συνοικίᾳ ταύτῃ συνωκίσθησαν, ἀπ' αὐτῶν ἀκόμη τῶν πρώτων μετὰ τὴν ἄλωσιν χρόνων, οἱ λογιώτεροι καὶ ἐπισημότεροι Ἕλληνες τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὀνομασθέντες *Φαναριῶται*.

ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ

¹ Ἀποφθέγματα Μικητσού.

[Ἡ γλῶσσα τῶν Μικητσού (ἐν τῇ κεντρικῇ Ἀσίᾳ) εἶναι συγγενὴς τῇ κινεζικῇ.]

Ὁ σοφὸς ἐρωτᾷ ἑαυτόν· ὁ μωρὸς ἐρωτᾷ τοὺς ἄλλους.

*

Ἦν ἄφ' ἐνὸς ὁ ἀροτριῶν τὴν γῆν θοῦς δὲν ἔχη χρότον ἐπαρκῆς διὰ τὴν τροφήν του, ἄφ' ἑτέρου ὁ ποντικὸς ἐν τῇ σιταποθήκῃ ἔχει μεγίστην περίσσειαν τροφῆς.

*

Ἀπὸ δλόκληρον στρατεύμα εἶναι δυνατὸν ν' ἀφαιρεθῇ διὰ τῆς βίας ὁ στρατηγός, ἀλλ' ἀδύνατον εἶναι ἀπὸ ἄνθρωπον, καὶ μόνος ἂν ᾔηται οὗτος, ν' ἀφαιρέσῃ τις διὰ τῆς βίας μίαν ἰδέαν του.

*

¹ Ἐστία, ἐν μέρει τοῦ Δ. Παπαρηγοπούλου.

Ἐπάρχει που πτωχός, οὗ ὁ χαρακτήρ νὰ ᾔηται ἐντελῶς ἀπηλλαγμένος ταπεινότητος, πλούσιος, ἐντελῶς ἀπηλλαγμένος ἀλαζονείας;

Ὁ ἄνθρωπος δὲν φθάνει εἰς ἡλικίαν ἑκατὸν ἐτῶν, ἀλλ' ἀποθνήσκων φέρει μεθ' ἑαυτοῦ συμφορὰς χιλίων ἐτῶν.

Η.*

ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΜΑΡΚΟΥ ΒΟΤΣΑΡΗ

Ὁ ἐν Λιθόρην συνδρομητὴς ἡμῶν κ. Γ. Π. κέκτηται ἀξιόλογον συλλογὴν αὐτογράφων, ἀφορώντων τὴν ἱστορίαν τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγώνος μας, ἐν οἷς καὶ ἐπιστολάς τῶν κορυφαίων πρωταγωνιστῶν, καὶ δλόκληρον τὴν ἀλληλογραφίαν τοῦ Ὀδυσσεῦς Ἀνδρούτσου. Ἐκ τῆς συλλογῆς ταύτης ἀπέστειλεν ἡμῖν πρὸς δημοσίευσιν τὴν ἐπομένην τοῦ Μάρκου Βότσαρη ἐπιστολήν, τῆς ὁποίας εὐλαβείας ἄξιον ἐκρίναμεν τὸ ἀνορθόγραφον.

Σ. τ. Δ.

Κιρ γιόργι

Εἰξῆρίς ὁποῦ ἔχο καλάμπαλίκι πολεὶ καὶ ναμοῦ δῆνις τιν κάθε εἰμέρα ἀπὸ τέσσερες μποτιλίε; κρσσεὶ καὶ μιτι οκὰ ρίζι καὶ μένο

1822

αδελφούσου

Ἰουλίου 2

ΜΑΡΚΟ

Πέττα

ΜΠΟΤΖΑΡΙΣ.

[Αἱ μὲν φιάλαι οἷνου αἰνίσττονται βαρέλια πυρίτιδος, ἡ δὲ ὀκὰ ρίζι, καντάριου μολὺδου.]

ΑΙΣΙΟΣ ΟΙΩΝΟΣ

Ἡ ἄνοδος τοῦ Κανάρη εἰς τὸν πολιτικὸν ὀρίζοντα τῆς Ἑλλάδος, κατὰ τὰς παρούσας μάλιστα περιστάσεις τῆς Ἀνατολῆς, ἐνῶ ποιητῆς τις τῆς Γαλλίας ἐκ τῶν ἐνδοξοτέρων ἔγραψεν ὅτι

«L'oubli s'enracine et séjourne en lui»,

ἔθεωρήθη αἰσιος οἰωνός ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἡμῶν. Περὶ τοῦτου δὲ ὁμιλοῦσι σήμερον μετὰ χαρᾶς οἱ κατὰ τὴν δυτικὴν Εὐρώπην φιλέλληνες, καὶ τις ἀπέστειλεν ἐκείθεν πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς *Ἐστίας* σπάνιον φυλλάδιον, ἐκδοθὲν ἐν καιρῷ τοῦ ἀγώνος ὑπὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου Δουμαῖ,¹ ἅμα δὲ περιέχον μετὰ διθυράμβου καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ ἥρωος. Καὶ τίς ποιητῆς τῆς μεγάλης ἐκείνης ἐποχῆς δὲν ἔσπευσε νὰ περιβάλῃ τὸ ἴδιον κλέος διὰ τοῦ κλέους ἐκείνου τὸν ὁποῖον ἐπεκάλεσαν *ἡμίθεον*; Ὁ Βερανζῆ, ὁ Λαμαρτίν, ὁ Δελαβιν, ὁ Μπαύρων, ὁ Λεβρουῖν, ὁ Βίκτωρ Οὐγκώ καὶ πλείστοι ἄλλοι ἀνύμνησαν ἐνθουσιωδῶς τὸν ἥρωα.

«Οὐδενὸς τῶν μεγάλων ἀγωνιστῶν τὸ ὄνομα, ἔγραψε πρό τιων ἐτῶν ὁ κ. Ν. Δραγοῦμης, διεδοθήθη τοσοῦτον διὰ τὸ εἶδος τῶν ἀνδραγαθημάτων ὅσον τὸ τοῦ Κανάρη. Οἱ ποιηταὶ ἀνύμνησαν διὰ διθυράμβων τὸν ἐνδοξον πυρπολητὴν, οἱ μουσουργοὶ ἔψαλον τοὺς θριάμβους

¹ Canaris. Dithyrambe par Alex. Dumas. Au profit des Grecs. Paris, 1826, 16ος, σπ. 10.